

Publicerad 2010-08-27 02:33 av Markus och dekadensen

En hägring av perfektion?

Förhoppningar och solstolar

Jag tänker

Varje dag, varje timme

Tänker jag på dig

Vandrar med min korg full av blåbär

De är till dig, min sköna

Tidigt på dagen och på natten

Drömmer jag om dig

Äter ett päron, i mitt kära Göteborg

Vilket nöje det är att gå hit

Goda människor som bara njuter, känner ingen sorg

Det finns ingen anledning att lida

Låt morgonen komma genom vita fönster

Låt den komma igen

Jag väntar där, det är så jag tillbringar min tid

Väntar på min fagra tös

Trånar hennes värme, suktar hennes andetag

Tätt mot min hud.

Jag säger att i dina armar är allting bra

Men jag kan inte sova ännu

Mitt ankare söker efter dig i tidvattnet

Så djupt nere i en dal, hittade jag en gömd flod

Jag kommer alltid minnas den känslan

Där vid flodens mynning

Det var varmt, men jag frös

Jag trodde jag skulle dö

Dö av eufori

Min fagra tös

Åh, min ängladuva
Äntligen såg jag dig
Äntligen såg jag dig

Men älskade, när ska du se mig?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Markus och dekadensen med Poeter.se id #32287 innehar upphovsrätten